

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200495
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321200495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobkyne: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., D. XX, zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: F. I. X., X., F. XX, W., G.: XX XXX XXX, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 600,- Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 6Csp/18/2021-87 z 30.09.2021 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom primeraného finančného zadost'učinenia sumu 200,- Eur; druhým výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a tretím súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou z rozsudku zaviazal žalovaného.

2. Svoje rozhodnutie v merite veci po právnej stránke odôvodnil ustanovením § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007Z.z., výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

3. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že v prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne na primerané finančné zadost'učinenie vo výške 600,-Eur. Z rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 10.09.2019, č.k. 15Csp/155/2018-144 vyplýva, že žalobkyňa podala proti žalovanému žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky - poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150,- Eur a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 9Co/124/2019 zo dňa 29.09.2020. Žalobkyňa v konaní pod sp. zn. 15Csp/155/2018 tak úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadost'učinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) nesie zodpovednosť. Žalovaný ako veriteľ si pri zmluve o revolvingovom úvere vyúčtoval poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,-Eur a poskytnutý úver tak automaticky znížil o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Žalobkyňa ako spotrebiteľka tak reálne neobdržala sumu, ktorá je v zmluve uvedená ako istina, ale len istinu poníženú o výšku poplatku za poskytnutie úveru, teda 1.350,-Eur a nie 1.500,-Eur. Žalovaný si tak vyúčtoval poplatok vo výške 10

% samotného úveru, ktorý žalobkyňa nikdy neobdržala. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie. Výška primeraného finančného zadostučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, preto ustálenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je na úvahe súdu a súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. V dôsledku konania žalovaného žalobkyňa musela chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Za neprimerané považoval priznať plnú výšku požadovaného primeraného zadostučinenia v sume 600,-Eur a preto žalobkyňa priznala finančné zadostučinenie vo výške 200,-Eur, ktoré po vyhodnotení okolností považoval za primerané. Pri stanovovaní výšky bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný použil v úverovom vzťahu vo vzťahu k žalobkyňi súdom uznanú neprijateľnú zmluvnú podmienku, na základe ktorej súd určil neplatnosť zmluvnej podmienky - poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150,-Eur uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia na účely ochrany spotrebiteľa plní aj odradzujúcu funkciu, a preto vyhodnocoval primeranosť výšky finančného zadostučinenia aj s ohľadom na túto funkciu. Zohľadnil aj prípadné náklady žalobkyne vyvolané podanou žalobou vo veci sp. zn. 15Csp/155/2018 a súvisiacimi procesnými postupmi. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu a žalobkyňi, ktorá bola v základe úspešná priznal plnú náhradu trov konania z prísudku, lebo výška plnenia závisela od jeho úvahy.

4. Označený rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania včas podaným odvolaním napadol žalovaný, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Odvolateľ súdu prvej inštancie na prvom mieste vytýka, že jeho rozsudok pokiaľ ide o určenie výšky nároku je nepreskúmateľný a z obsahu odôvodnenia nevyplýva, na základe akých úvah, dokázaných skutkových okolností a z nich vyvedených skutkových záverov a následne právneho posúdenia, súd vlastne dospel k záveru o existencii nároku na primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,-Eur. Žalobkyňa v podanej žalobe neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali výšku primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600,-Eur, ale ani 200,-Eur. Žalobkyňa v konaní neuvádzala žiadne skutočnosti, ktoré by tvrdený nárok preukazovali a súd prvej inštancie nebol potom oprávnený nedostatky žaloby nahrádzať vlastnou činnosťou alebo úvahou. Z rozsudku teda vyplýva, že súd primárne nevychádzal z preukázaných skutočností, čo je v rozpore s CSP, odôvodnenie je tak nepreskúmateľné. Priznanie náhrady trov konania žalobkyňi je vzhľadom na priebeh konania a skutkové okolnosti v rozpore s účelom sporového konania, ak si žalobkyňa nesplnila povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne uplatnil trovy konania.

5. Žalobkyňa v odvolacej replike navrhla rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť a uplatnila trovy odvolacieho konania. Právoplatné rozsudky v základom konaní potvrdili porušenie jej spotrebiteľských práv žalovaným. Priznané primerané finančné zadostučinenie považuje za nízke a výrok o trovách konania s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax za správny.

6. Žalovaný následne vo svojej odvolacej duplike zotrval na svojom odvolaní.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219

ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok v napadnutej časti je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou nepreskúmateľnosťou, inou vadou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a s nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Pokiaľ ide o zo strany žalovaného odvolaním napadnutý vyhovujúci výrok a súvisiaci výrok o trovách konania, odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v tejto časti, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite v tejto časti aj odôvodnil. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Žalovaný v odvolacom konaní ani nevzniesol žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia v tejto časti, na ktoré odvolací súd odkazuje.

11. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu v tejto časti, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivý proces. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majú na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

12. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu (okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti), stotožňujúc sa s dôvodmi v ňom uvedenými, ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).